

Nr 574

Av herr Jönsson i Ingemarsgården m. fl., om höjt anslag till Avsättning till fonden för idrottens främjande.

(Lika lydande med motion nr 464 i Första kammaren)

Idrotten betecknas som vår största folkrörelse. Dess inriktning på ungdomen ger den en dominerande roll i fråga om frivillig ungdomsfostran och fritidssysselsättning. Idrottens betydelse ur folkhälsosynpunkt betonas ofta. Samhällsutvecklingen ger ökad tyngd åt insatser av detta slag både för människor som i arbete eller eljest inte får nödvändig motion men också för att ge avkoppling även psykiskt i en friare miljö.

Det är de idrottande själva, mängder av oavlönade ledare och ett i förhållande till verksamhetens omfattning ytterst litet antal anställda funktionärer som gör att idrotten förmår ta emot så många ungdomar och andra. Ökade resurser skulle väsentligt vidga möjligheterna. De kommunala insatserna för lokaler och utomhusanläggningar har visat en ökning. De statliga insatserna är i jämförelse härmed begränsade.

Genom fonden för idrottens främjande ges innevarande år 20 375 000 kr. från statens sida. Riksidrottsförbundet, Korporationsidrottsförbundet, Skid- och friluftsförbundet m.fl. begär för nästa budgetår tillsammans 24 997 000 kr., varav för Riksidrottsförbundet 22 131 000 kr. Departementschefen tillstyrker en höjning till totalt 23 375 000 kr., alltså 1 622 000 kr. under begärda anslag.

Delanslagen till större och mindre idrottsanläggningar har i Riksidrottsförbundets förslag upptagits med 4,0 resp. 2,5 milj. kr. Genom den av departementschefen föreslagna nedskärningen torde beloppen bli mindre. Det har ofta omvitnats att statens bidrag på detta område motsvarar en mycket ringa del av kostnaderna. Kommunernas bidragsgivning är här mångfalt större än statens. Kurser, ledarutbildning och inte minst regional verksamhet rymmer också stora behov.

Efter riksdagens beslut förra året har nyligen sju sakkunniga tillkallats för att utreda inriktningen av samhällets stöd till idrotten. Avsikten måste rimligen vara en beredskap från statens sida att satsa mer på denna för folkhälsan och ungdomens fritidssysselsättning viktiga verksamhet. Det är då angeläget att inte utredningstiden innebär att berättigade behov hålls tillbaka. Tvärtom synes det oss vara angeläget att riksdagen visar att den är medveten om att samhället måste ge ett verksammare stöd åt

de krafter som bär upp idrotten. Vi förordar att en uppräknig av anslaget sker med 2 000 000 kr. i förhållande till departementschefens förslag, vilket innebär en ökning med 5 000 000 kr. från innevarande budgetår.

Med stöd av ovanstående hemställas,

att riksdagen vid behandlingen av anslaget till Avsättning till fonden för idrottens främjande under handelsdepartementet för budgetåret 1966/67 måtte anvisa ett anslag av 25 375 000 kr.

Stockholm den 26 januari 1966

Elias Jönsson
i Ingemarsgården

Bertil Ohlin

Ingemar Mundebo

Sven Wedén
